

Düſerim Peſine Fildiſi Yalnızlığımın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Temmuz 2022

Düſler kur düſtüđün yerde yeniden.

Düſe kalka büyümediğin kadar başına buyruk mudur insan her dem?

Latife yaptığımsın: bununla sakit olsun diyen iç sesim ve kıblemde saklıdır benim mealim.

Tomurcuklar açar gecenin başat teninde.

Bazense tohuma kaçır sevdalar izdiham yüklü dünyanın kırık çeperinde saklıdır da duygular.

Telaſla ördüđüm cümleler.

Teyakkuzda geçen zaman ve ömür.

Dilemması sözcüklerin bazense dizlerimin bağının çözüldüğü.

Hüzündür yeknesak.

Hüzündür muhatabım.

Hüzünlüdür benim kalbim ve o kalbi tek seven Rabbim.

Teklediđi doğrudur da kalemin, kıymet bilmez insanların varlığına serildiğim belki de kıyamet habercisidir her bozguna uğradığımda ölüp sonra da yeniden doğduğum.

Kum saatini kurdum.

Kum gibi akar da dururum.

Sular seller gibi yazsam da sevsem de an gelir sessizlik çöreklenir içime.

İfa ettiğim bir görevden dahi öte imha ettiğim mazimdir günümü yaſanır kalan bu yüzden sürttükçe ve sürtüſtükçe evrenle bir bir dile gelir duygular.

Ötekileſtirilmiſ hangi duygumsa.

Kumpasa uğrayan ruhumun da uydusu.

Elbet sevecen iklimde saklıyım ben bazen ikilem yüklü bazense ikilettiğim sözcükler ve sevgi ambarı.

Kıtlıktan çıkarcasına sözcüklerim doyamam yazmaya.

Kırıtın imgeleri ise taſa tutarım.

Edepli usturuolu olmalı yazdıklarım.

Hem ebedi hem edebi hem de edepli.

Mevsim ç/ađlar gözlerimde ben yađarım.

Yakarım gemileri yine de terk etmem kaptan köſkümü.

Hurafeler soluklanır.

Acı yalar yüzümü rüzgâr gibi bazen içime ters estiđim.

Œaibeli değildir hem sözcüklerim bense Œerrinden canlıların Rabbime sđınırım ve iſte mecazi firarım başlar o an:

Kapıldığım rüzgâr ne ki?

Ya da bedelini hep mi öder insan en çok da severken.

Mızrabı yoktur kalemin bazen mırıldanır bazen öfkelenir ve kelimeler döküldükçe ucundan yađmalanmıſ duygular nasıl ki can bulur ve iſte huzura kavuſurum.

Bir kavşaksa beni bekleyen.

Ket vuran kimse bense her halükarda kat çıkarım İlahi Adaletle.

Müzmin değildir beklediğim ve mutabık olduğum kadar kaderle darmaduman ederim yorgun ruhumu, yalın seyridir yaşamanın ve yalansız ve riyasız.

Muadilim nasıl ki hüznün haz alırım canım yanarken ve daha çok severim daha çok inanırım, sessizlik kaleme şerh düşerken ben de düşerim gözünden kimi insanın ve layık olduğum sevgiyi sunarım Rabbime ve sancağı elimdedir İlahi Aşkın örüntüsü hazan olsa bile ben baharı yaşarım yağın rahmetin altında ve güneş ile söyleşirim ruhumdaki yangın büyüdükçe daha da büyür inancım ve işte İlahi Ateşin harında tutarım soluğumu ve susar beklerim: her tevekkül ettiğim aslında rahmetidir evrenin. Sağdııcı olduğum kadar duyguların solumda saklıdır gamlı notalar ve düşerim peşine fildişi yalnızlığımın...